

23 - VA ÎNDRĂZNI OMUL ACESTA SĂ SE APROPIE DE ISUS?

Astăzi vom vorbi despre prieteni; aveți prieteni? Cu siguranță! Este important să ai colegi și cu atât mai mult să ai prieteni. Altfel, ne simțim singuri și este trist. Putem conta pe prietenii noștri, să împărtășim jocurile, bucuriile, grijile cu ei. Este o senzație plăcută.

Și tu, ești un bun prieten, un bun camarad, un prieten pe care ne putem baza? Prietenia este importantă... dar știi ce este compasiunea?

Ei bine, vei afla ascultând această poveste, pe care o poți recita în primul capitol al Evangheliei după Marcu, și atunci vei putea răspunde la întrebarea mea: ce este compasiunea?

Imaginează-ți un om singur, fără muncă, fără bani, fără viitor, fără prieteni, un om respins de toată lumea.

E cald sau e frig... e totuna! Locuiește într-un fel de colibă de lemn, pe un teren viran, vara e praf și iarna e noroi.

Locuiește în afara satului.

Da! I se interzice să intre în sat și cu atât mai mult în templu. Nici vorbă să meargă acolo să se roage, să asculte Cuvîntul lui Dumnezeu, să audă cuvinte care i-ar putea da curaj, speranță.

De ce se află în această situație? De ce a fost forțat să-și părăsească prietenii, familia? A făcut ceva rău?

Nu! Este bolnav! Are o boală foarte gravă.

Este deformat de răni urâte, mâinile, picioarele, tot corpul îi provoacă dureri îngrozitoare. Ști ce este această boală? Este lepră.

Pe vremea aceea, nu se știa cum să se trateze lepra. Nu voiau să se apropie de un lepros pentru că se temeau să nu ia boala lui. Când cineva îi aduce mâncare, o pun jos lângă coliba lui și fug repede din nou.

Dacă face câțiva pași pe potecă, imediat ce vede oameni, strigă:

- Lepros! Lepros! Necurat!

Ne plecăm capetele, mergem repede și facem un ocol larg pentru a-l evita. Nu vrem să-l vedem și mai ales să nu-l atingem, nici să fim atinși de el. E o pacoste, e înfricoșător, e chiar dezgustător, nu e ca ceilalți. Am merge oare până acolo încât a fi răi cu el? Poate că asta i s-a întâmplat!

Singur, suferind, fără nicio speranță de a se însănătoși vreodată, viața lui e teribil de tristă.

Nu știm cum a auzit de Isus, dar într-o zi află că trece prin regiunea lui. Oamenii se pregătesc să meargă să-L asculte și să-și ducă bolnavii să fie vindecați.

Și El ce va face? Ce va putea face? Cel care nu se poate apropia de nimeni! Cel pe care toți îl resping? Va îndrăzni să se apropie de Isus? Ce va face Isus când îl va vedea? Se va îndepărta? Își va întoarce privirea?

Se hotărăște să plece, se târăște cu greu. Când oamenii îl văd apropiindu-se, spun:

- Oh! Un lepros!

Dar el s-a aruncat la picioarele lui Isus și L-a rugat:
- Doamne, dacă vrei, mă poți vindeca și mă poți curăța!

Isus se uită la el... Îi este milă.
E ca și cum ar simți în Sine imensa suferință a acestui om, disperarea lui.

Își pune mâna pe el și îi spune:
- Da, vreau, vindecă-te, curăță-te acum!

Imediat, se întâmplă minunea. Lepra dispare complet chiar acolo, în fața tuturor.

Imaginează-ți! Pielea acestui om devine pură, netedă, moale ca cea a unui copil mic, rănilor și durerilor dispar complet.

- Mulțumesc, mulțumesc Isuse, strigă el, Slavă Domnului! sunt vindecat. M-ai vindecat. Viața mea nu va mai fi niciodată la fel. Mă pot întoarce să locuiesc cu familia mea! Slavă Domnului!

Se întoarce la familia sa și, după cum îți poți imagina, le povestește tuturor ce a făcut Isus pentru el.
Și apoi?

Ei bine, de îndată ce Isus ajunge într-un alt oraș, oamenii aleargă la El ca să-L audă și să fie vindecați.

ȘI TU ȘI EU!

Acest lepros, respins de toată lumea, a îndrăznit să vină la Isus.

Și tu, ai îndrăznit să vii la Isus? Poți să o faci. El te va primi cu brațele deschise.

Ai înțeles ce este compasiunea? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Când l-a văzut pe lepros, Isus a fost atins de compasiune. A fost copleșit. A înțeles toată suferința lui, tristețea lui, nefericirea lui. A înțeles-o atât de mult, a simțit-o atât de mult, încât nu numai că a adus un cuvânt de consolare, de încurajare, dar a acționat, a făcut ceva puternic. L-a vindecat pe acest om, l-a purificat. Aceasta este compasiunea.

Poate ai un prieten, un tovarăș, care este singur, trist, suferă. Ai compasiune pentru el? Ce ai putea face? Poți să te gândești la asta și apoi... îți spun, chiar și lucrurile mici sunt importante când ești singur.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această poveste ne mișcă. Îl vedem pe Isus atins de compasiune în fața situației dramatice a acestui om. Datorită mării Sale compasiunii pentru noi și copiii noștri, El a venit pe pământ. Confruntat cu mizeria noastră spirituală, cu situația noastră de păcătoși înaintea lui

Dumnezeu, El a venit și și-a dat viața pentru a ne purifica nu de lepră, ci de păcatele noastre. Compasiunea Lui este nemărginită.

Când copiii ne văd mișcați de compasiune pentru aproapele nostru, pentru prietenul lor bolnav, pentru bunica care își pierde puterile, înțeleg care este acest sentiment profund care ne îndeamnă să acționăm.